

II Kronieken 32:25

“Maar Jehizkia deed geen vergelding naar de weldaad aan hem geschied, omdat zijn hart verheven werd; daarom werd over hem en over Juda en Jeruzalem een grote toornigheid”

1 vergelding is er niet 2 verheffing is er wel 3 verlossing is er toch

Gemeente,

Dat is niet niks: een grote toornigheid van God. Toornigheid van God is iets verschrikkelijks, maar een grote toornigheid van God moet helemaal vreselijk zijn. En die komt niet over één man, maar over een hele stad, Jeruzalem, ja over een heel volk: Juda. Dan moet Hizkia wel heel zwaar gezondigd hebben en het vreselijk bont gemaakt hebben.

Wat is zijn zonde dan geweest? Die zo zwaar gestraft word? Ondankbaarheid. Hij was niet dankbaar. Zo erg is de zonde van ondankbaarheid.

Misschien denken we: nou, dat ik soms goed begrijpen. Sommige mensen hebben het ook zo moeilijk, maken zoveel mee, ja dat die niet dankbaar zijn, kan ik me voorstellen, of in elk geval, dat ze dat heel moeilijk vinden.

Was dat bij Hizkia soms ook het geval? Leek hij op Jona? Dat hoorden we vanmorgen. Jona die de donkere maag van de vis zat, een klein donker hol. Beroerd en belabberd, misselijk en ellendig. Nee, dat was het niet. Zeker niet. Hizkia zit niet de maag van een vis, maar in een prachtig paleis. En Hizkia is niet beroerd en belabberd eraan toe, hij is kerngezond. Want hij heeft pas geleden twee bijzondere dingen meegemaakt. Om te beginnen is hij wonderlijk verlost. Sanherib van Assyrie had Jeruzalem belegerd en bedreigd. En zo had Sanherib al zoveel hoofdsteden ingenomen, maar Hizkia had gebeden. En God had Jeruzalem verlost en bevrijd. En velen brachten kostbaarheden om Hizkia te feliciteren. Hizkia zit in zijn paleis in alle rust en met schatten van rijkdom. En daarna was hij ziek geworden. Erg ziek. Voor zijn leven werd gevreesd. En Hizkia had gebeden en God genas hem. En gaf een wonderteken. De zonnewijzer, zo een als op een huis aan de Molendijk staat, die ging terug. De dag duurde langer dan anders, want de zon ging terug in zijn stand. Hizkia zat in paleis, met alle rijkdommen, gezond en wel, en God had zo laten merken: Ik weet van je af. Wat een weldaad.

Misschien u en jij ook wel. Net als Hikzia. Ziek geweest. Slechte berichten. Zware behandelingen. Maar: weer beter geworden. Je mag er nog zijn. Wat een weldaad. Of op ander gebied. Psychisch zwak geweest, uitgeschakeld, burn-out. Je leek nooit meer iets te kunnen nooit meer te kunnen lachen. Maar: je mocht opknappen. Wat een weldaad. Je was alleen en dat leek zo te blijven. Maar: toch verkering gekregen,

getrouwd. Wat een weldaad. Werkloos geweest, of dreigend ontslag. Maar: toch weer werk gekregen of gehouden. Wat een weldaad. Los van de kerk geweest. Het zei je niks en deed je niks. Maar: toch weer terug, toch weer verlangen en trouw in Zijn dienst. Wat een weldaad. En misschien ging het zelfs wel op een wonderlijke manier, dat je zegt: wat heeft de HEERE het wonderlijk gedaan.

Of, en dat kan ook, eigenlijk is het altijd zo in je leven. Eigenlijk ben je altijd gezond, geen dag verlet. Al jaren lang gelukkig getrouwd, werk dat je met plezier mag doen, op school nooit echt wat aan de hand, nooit blijven zitten, nooit gezakt, trouw in de dienst van de HEERE. Wat een weldaad! Elke dag weer, ieder jaar weer. Weldaden!

1 vergelding is er niet

Maar Hizkia deed geen vergelding naar de weldaad aan hem geschied. Naar de weldaad, dus: overeenkomstig de weldaad. De dankbaarheid die behoort te zijn naar de mate van de weldaden. Hoe meer weldaden, hoe grote dankbaarheid. Dankbaarheid die uit drie lagen bestaat. Allereerst de laag: Gij hebt het gedaan. Niet ik, maar Gij hebt het gedaan. Het is allemaal door U gekomen en van U gekregen. Gij, die alles geeft.

Vervolgens de laag: Gij hebt het mij gegeven. Mij: zondaar. Mij, die het niet verdient, altijd van U wegglijdt en U verlaat. Mij, altijd U verdriet doet en altijd U in het gezicht slaat met mijn zonden. Mij, die verdient de vloek en de dood. Mij geeft U het.

En dan de laag: Gij geeft het mij, om Christus wil. Omwille van Jezus aan het kruis. Jezus was ellendig en vol pijn aan het kruis, Jezus dorstte en hongerde, Jezus was verlaten van mensen en van God, Jezus was onder een zwijgende hemel. En omwille van Jezus geef het mij. Omwille van Jezus krijg ik de ene weldaad na de andere.

Wat had Hizkia reden tot dankbaarheid. Reden om de HEERE te vergelden naar de weldaad aan hem bewezen. Om de HEERE te zingen met hart en mond en God te verheerlijken. Om de HEERE te dienen met alles wat hij had gekregen, zijn schatten, zijn gezondheid. Maar.....hij deed het niet. In elk geval niet naar de mate waarmee de HEERE hem weldaden had gegeven.

En wij? En u, jij en ik? Wie kan zeggen dankbaarheid vergolden te hebben naar de weldaad hem of haar bewezen? Elke dag van de afgelopen tijd, vandaag? Als we de weldaden bezien als weldaden van God, aan mij, om Jezus wil gedaan, wie kan dan zeggen dankbaar te zijn naar de mate van de weldaden? We worden allen ontmaskerd en aangewezen als ondankbare mensen.

2 verheffing is er wel

Hoe komt dat? Waarom bewees Hizkia geen dankbaarheid aan de HEERE? Hij was toch een gelovig man, een kind van God? Jazeker. Maar ook dat is geen garantie voor dankbaarheid. Want: zijn hart werd verheven. Zijn hart verhief zich. Verheffen, omhooggaan. De lucht ingaan. Denk aan een ballon met helium. Die heeft het in zich om de lucht in te gaan. En als het dan ook nog waait, nou dan trekt die ballon zo omhoog, verheft zich, de lucht in, boven alles uit.

Die heliumballon is ons hart. Dat heeft het in zich, dat is zonde, om omhoog te gaan, om zich te verheffen. Zich boven anderen te voelen. En weldaden zijn als windkracht. Dat stuwt ons hart nog makkelijker omhoog. Boven anderen uit, boven Gods wetten uit. Je voelt je zoveel beter en meer. Of je voelt je zoveel vromer en heiliger. En één ding vergeet je sowieso: dat het morgen anders kan zijn. Dat je morgen ziek, werkloos, alleen, gestorven kunt zijn. Ja, dat kan die en die gebeuren, maar mij? Je verheft je ver boven het mens-zijn. Kastijding is een beproeving, een beproeving die zeer doet. Weldaden zijn ook een beproeving, een verzoeking, maar dan één die fijn voelt, en daarom des te gevaarlijker, want je geeft er zo makkelijk en graag aan toe.

En dan beproeft God Hizkia, en ons ook wel misschien. God houdt Zijn Geest in. En waaruit blijkt dan dat zijn hart zich heeft verheven? Nou, er komen mannen uit Babel naar hem toe. En die vertellen dat ze uit Babel gekomen zijn omdat ze hebben gehoord van dat wonderteken en die wondere genezing van hem. En daar zit nog wat achter: dat bezoek heeft ook een politiek, militair doel. Assyrie is de wereldmacht. En Babel is de macht in opkomst, Babel is bezig om Assyrie naar de kroon te steken. En nou ziet Babel wat in Hizkia en Juda. Misschien dat die Babel helpen kunnen. Moet je nagaan: Babel ziet wat in Juda en Hizkia. Wat voelt Hizkia zich vereerd. Hij is ontdekt en wordt gevraagd. Ze zien wat in hem.

Daaruit blijkt dat, dat je hart zich heeft verheven. Je bent zo vereerd, je voelt zo vereerd als anderen je ontdekken. Dat kan op sportgebied zijn: een (prof)club die je heeft gescout. Dat kan op muzikaal gebied zijn, een orkest dat naar je vraagt. Dat kan op bedrijfsgebied zijn: een grote speler op het veld ziet wat in je. Dat kan op kerkelijk gebied zijn: je wordt gevraagd voor een functie, je krijgt als dominee een beroep. Dat je je zo vereerd voelt. En je laat, net als Hizkia maar al te graag zien wat je allemaal in huis hebt. Hizkia laat al zijn bezittingen schatten zien. Allemaal van mij. Dit heb ik in huis, in paleis, dat heb ik.

Ja.....dat het een ideale gelegenheid is om God groot te maken, schiet er helemaal bij in. Om te erkennen dat Hij je het alles gaf, jou, om Jezus wil, komt niet in je op om te zeggen. Dat je het kreeg van God om

het voor God te besteden, tot Zijn eer, voor Zijn rijk is helemaal niet meer in beeld. Het voelt zo goed om mee te tellen.

Want zijn hart werd verheven. Als ik Jezus niet ken, doe ik niet anders kan ik niet anders wil ik niet anders. Misschien gecamoufleerd, in uiterlijke bescheidenheid, maar als ik onbekeerd ben, Jezus niet ken, doe en kan en wil ik niet anders. En als ik Jezus ken, is het nog steeds de verzoeking die vlak om de hoek ligt. En me zomaar beetneemt en meeneemt.

En daarom werd er grote toornigheid over hem, over Juda, en over Jeruzalem. Is ondankbaarheid zo erg? Weegt dat zo zwaar? Blijkbaar wel. Want het is diefstal. En dat is erg. Diefstal, stelen dat is verschrikkelijk. Dan verzet je je tegen Gods beschikking en Gods leiding. Ondankbaarheid is diefstal. Van wie dan? Van God. Van de Almachtige en Barmhartige. Stelen van God. je moet maar durven, om van de Schepper van hemel en aarde te stelen. Wat steel je dan? Eer. Lof. Aanbidding. Die Hem toekomt, waar Hij recht op heeft, wat Hij waard is. dat steel je. Dat is nog erger dan iets stelen, of geld stelen. Zijn eer stelen en doen alsof die jouw toekomt, alsof ik daar recht op heb, alsof ik dat waard ben. Ondankbaarheid: diefstal van de eer van God.

Of dat zonde is, of dat toorn van God opwekt. Wat lezen we in vers 26: doch Jehizkia verootmoedigde zich over de verheffing van zijn hart. Hebben we ons ook verootmoedigd met Hizkia over de verheffing van ons hart? Hebben we erkend dat we schuldig staan? Al Uw weldaden onwaardig, HEERE.

Of leven we als dieven van God op vrije voeten? De ballon van ons hart door de windvlagen van de weldaden de lucht ingegaan. En heerlijk zweven op wat anderen van ons vinden en tegen ons opzien. Heerlijk doen en denken alsof er nooit een eind aan komt, in elk geval morgen niet. En nog nooit lekgeprikt door Gods Geest en wet? Totdat, totdat je lekgestoten wordt op Gods rechterstoel en je val is groot en eeuwig.

Gemeente, dankdag schreeuwt om Christus. Is het niet? Dankdag schreeuwt om de Heere Jezus. Hoe zou ik dankbaar zijn, hoe zou ik ooit mijzelf vernederen, hoe zal ik ooit God vergelden naar al Zijn weldaden? Alleen door Jezus Christus.

3 verlossing is er toch

Want Hizkia is ook wel een zoon van David. En dat lijkt lange tijd heel goed te gaan. Hizkia vreest de HEERE, Hizkia herstelt de tempeldienst Hizkia reformeert het volksleven. Maar.....we merken het vanavond: Hizkia is niet de grote Zoon van David, verre van. Hij is ook een zondig mens. En een zondig mens kan een zondig mens niet redden. De ene drenkeling die niet zwemmen kan, kan de andere drenkeling die

niet zwemmen kan niet redden. Het wachten, het verwachten is heel het Oude Testament door op de ware Zoon van David. De Heere Jezus Die komen zou en Die gekomen is.

Hij, Hij deed nooit iets om eer van mensen. Toen de duivel hem vroeg: spring toch van de tempel en de engelen zullen U dragen. Wat zou Hij vereerd zijn door de mensen. Maar Hij deed het niet. Hij liet niet zien wat Hij kon om door mensen vereerd te worden. Hij beleed dat Hij alles had van Zijn Vader. Hij deed alles voor Zijn Vader, voor de eer van Zijn Vader, voor heil van zondaren. Hij gaf God de Vader eer en dank en lof, gehoorzaamheid en dienst altijd ten volle. Hij was dankbaar. Hij heeft dankbaar geleefd en is dankbaar gestorven. God erkennend, en God de eer gevend.

Jezus heeft verworven de verzoening, waarmee Hij onze ondankbaarheid bedekt. De verlossing van de toorn Gods over onze ondankbaarheid. Want Jezus' dankend leven bedekt mijn ondankbaarheid helemaal, van begin tot eind. Verlossing. Helemaal en volkomen. Jezus heeft verworven de Heilige Geest waarmee Hij ons dankbaar maakt en leert dankbaar zijn. Dankbaarheid voor de weldaden ons bewezen is: als een rank in de Wijnstok zijn. Jezus is de Wijnstok vol van dankbaarheid. En wij ontvangen het van Hem of hebben het niet. Als een rank in de Wijnstok. Een rank die smeekt: o Heere Jezus, ik ben leeg en arm aan dankbaarheid, maar U bent één en al dankbaarheid, stuw het in mij. En zo maakt Hij mij dankbaar. Dat het in mij vloeit en stroomt en opwelt: O HEERE, ik dank U, want U geeft mij weldaden, U geeft ze mij, en U geeft ze mij om Christus wil. Laat ieder het horen en laat mijn leven me al Zijn weldaden in Uw dienst mogen zijn. Dat is dankbaarheid.

Wat een wonder. Dat de HEERE mij weldaden geeft. Daar kun je niet over uit, want zelfs de dankbaarheid ervoor moet Hij me Zelf geven en leren. Wat een wonder dat U zo'n mens, weldaden geeft. Ja, allermeeft dat U zo'n mens geestelijke weldaden geeft. Dat U mij geeft geloof, verlangen naar U, vergeving van zonden, zekerheid van het heil. Zulke weldaden. Dan, dan kun je danken, al zit je niet in paleis, maar in de donkere maag van een vis. Dan kun je danken, al ben je niet gezond en fit, maar ziek en beroerd eraan toe. Dan kun je danken, met Jona in de maag van de vis. In het bed van een ziekenhuis. In het donker van je leven. Als je hebt beseft dat heilig abc. Weet je nog? Die a van angst als je hebt beseft dat God je niet verlaten, niet verstoten heeft. De b van binnenkamer als je in de stilte overdenkt en bezint wie je bent, wat je krijgt, waar je heengaat. De c van citeren, als je de Psalmen kent om woorden te vinden om God groot te maken. De v's van verootmoediging, vertrouwen en verlossing.

Daarvan geldt: die in Mij blijft en Ik in hem die draagt veel vrucht. Want zonder mij kunt gij niets doen, ook niet dankbaar zijn. Want ga

eens na bij Hizkia. Zelfs Hizkia was God niet dankbaar. En we zagen: Hizkia was een gelovige, een kind van God. Maar dat is nog geen garantie voor dankbaarheid. Blijf in de Wijnstok. Hizkia was een man die veel had betekend voor Gods rijk. De tempeldienst hersteld, het volksleven gereformeerd, maar dat is nog geen garantie voor dankbaarheid. Blijf in de Wijnstok. Hizkia had erom gebeden. Eerst om de verlossing van Jeruzalem, toen om genezing van zijn ziekte, hij had echt van tevoren gebeden. Maar dat is nog geen garantie voor dankbaarheid achteraf. Blijf in de Wijnstok. Hizkia had net na zijn genezing de HEERE gedankt. De levende, de levende die zal U loven gelijk ik heden doe, want Gij hebt mijn ziel liefelijk omhelsd en Gij hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen. Maar dat je dat de eerste dag na je genezing deed, is nog geen garantie dat je het nu nog doet. Blijf in de Wijnstok. Dankdag roept om afhankelijkheid. Want ondankbaarheid zit diep, onuitroeibaar diep. Het zit van binnen, in mijn eerzucht ingebakken. Dankend leven is afhankelijk leven. Leven van de gemeenschap met Christus.

Danken met horten en stoten. Danken in gemeenschap met Christus. Het verlangen kan en gaat groeien. Verlangen om God eeuwig echt ten volle te danken. Eén en al dankbaarheid te zijn. Voor al Zijn weldaden. Die Hij mij gaf, die Hij mij gaf, die Hij mij om Christus wil gaf.

Amen